

(rozhovor s Oldou Dolejšem a Pavlem Hurtem z kapely Sekvoj)

Bylo, nebylo. Dva kluci si vedle sebe sedli do školní lavice, pak přišla vojna, práce a ti dva jsou stále spolu. Jmenují se **Olda Dolejš** a **Pavel Hurt** a zhruba před čtvrtstoletím založili kapelu s názvem Sekvoj. Šel čas a život vál Sekvojí nahoru a dolů, ale Sekvoj je tu stále.

Kromě Pavla a Oldy tvoří Sekvoj ještě kontrabasista a občasný zpěvák **Pavel Krumphanzl**, dobrista a mandolinista

Mirek Burian

a zpěvačka a flétnistka

Karolína Skalníková

.

Sekvoj vydala poslední desku *Tiché přátelství* v roce 2000 a příznivci kapely ji každý měsíc vidí a slyší v P-klubu v Trojické v Praze 2.

Před prázdninami jsem se s Oldou a Pavlem domlouval, že si povídáme až bude čas. Ten čas přišel 20. září 2005 o přestávce koncertu, na kterém Sekvoj představila demosnímek se sedmi písněmi. A tak místo sezení u baru jsme si na chvíli vyšlápli do schodů do šatny. Když jsme si povídali, přišel mezi nás i Jarda Řehoř, jeden z dvorních textařů Sekvoje (mimo jiné Jarda skládal i pro Bluesberry). Tady je výsledek našeho povídání :

Zkratky :

FOLKtime (FT)

Olda Dolejš (OD), Pavel Hurt (PH)

FT: Sekvoj zahajuje svou pětadvacátou sezónu. Jak to tehdy všechno vlastně začalo?

OD: Ježíš, to abych lovil v paměti. S Pavlem jsme se seznámili ve škole a oba jsme zjistili, že máme rádi stejné písničky. Napřed jsme hráli známé písničky a pak jsme si řekli, že bychom zkusili vlastní. Vytvořili jsme model asi šesti písniček, s kterými jsme putovali vlakama, a když jsme dohráli šestou, tak jsme vystoupili. Přestoupili jsme na jiný vlak, tam jsme se představili a zjistili, že se to lidem líbí. Tak jsme začali tvořit? Já tvořil, Pavel tvořil. Pavle, jak to bylo potom dál?

FT: Už tenkrát jste byli Sekvoj, Pavle?

PH: Asi jsme byli Sekvoj už od začátku, samozřejmě probíhala kapelní soutěž o název, ale Sekvoj jsme byli od začátku. Naše první vystoupení bylo v Malostranský besedě. A já se hrozně těším, že tenhle měsíc budeme v Malostranský besedě zase hrát. Hrajeme tam dvacátého osmého s Pacifikem. Na Pacifik se taky těším, protože ve své době jsme s ním hodně hráli v jeho pořadech, které se konaly na dnešním Výstavišti v Praze.

FT: Za dobu trvání kapely jí prošlo dost muzikantů a zpěváků, vzpomínáte na někoho velmi rádi?

OD: Já si myslím, že za tu dobu neprošlo Sekvojí moc muzikantů. Za těch dvacet pět let ze základního tria, se kterým jsme začínali - Hanka Řeháčková, já a Pavel, jsem zůstal s Pavlem. Hanka odešla kvůli mateřské dovolené, pak přišel Přema, přišla náhradní zpěvačka, pak Monika, Lucka ? ono to roste, ale mám pocit, že u kapel, který hrajou třeba i kratší dobu, projde jejich sestavou víc muzikantů.

PH: Mně to teďka až překvapilo, že si se dostal k tomu, že kapelou proběhlo minimálně sedm lidí, ale na druhý straně za pětadvacet let života to zase tolik není.

FT: Hráli jste na několika stálých scénách, dnes v Trojické. Na které scény rádi vzpomínáte?

Olda Dolejš: Na naše koncerty chodí samí vnímaví posluchaci

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 03 Říjen 2005 04:00

OD: Určitě na Malostranskou besedu. Její atmosféra, ať člověk chce nebo nechce, je nejkrásnější. Vždycky jsem říkal, že tam divák čuchá muzikantovi k nohám. Atmosféra je tam opravdu výborná i za ta léta, co Beseda proběhla různými režimama. Už tehdy, když jsme v ní začínali, to byla taková Mekka tramské a folkové muziky.

PH: Je to česká Grand Ole Opry, aspoň já tomu tak říkám. Ono se to možná tak nevalí. Je pravda, že dneska je tam hodně i jiný muziky, ale na druhé straně je doba taková, že je třeba hrát cokoliv.

FT: Pokládáte se žánrově za určitou kapelu?

OD: Vždycky nás chtěli škatulkovat, ale já nevím?

FT: Asi to neřešíte?

OD: Asi to neřešíme.

FT: Vzpomínáte na své úspěchy, zejména na Portě? Kdy to bylo?

OD: Rok 1991, to byla tenkrát Interporta, protože Porta se rozdělila na Tramskou a Portu, tak to byl první ročník, kdy jsme vyhráli a rok poté jsme vyhráli i Tramskou Portu.

FT: Máte čtyři cédéčka, jestli se nemýlím?

PH: Když to nazveme nosičem zvuku, tak pět. Pět nosičů. První je dokonce vinylová deska z roku 1991, potom byla kazeta a pak tři cédéčka.

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 03 Říjen 2005 04:00

FT: Dneska na koncertě prodáváte demáč, znamená to, že třeba něco chystáte k vašemu čtvrtstoletí?

PH: Rozhodli jsme se, že by se něco mělo přichystat. Máme v úmyslu příští rok vydat desku, ale popravdě řečeno, víš jako to je. Peníze a všechny další problémy, který se na to nabalej? Ale úmysl tu rozhodně je. Jestli se to povede je trošku ve hvězdách, ale tyhle problémy řeší asi každá kapela.

FT: Víím, že Sekvoj spolupracuje s Jedličkovým ústavem a ve FOLKtimu byla o tom i reportáž. Můžete o tom říci něco bližšího?

OD: Vynikající publikum. Děcka, který tam jsou, a ty lidičky, všichni mají můj obdiv. Mnozí posluchači by si z nich měli vzít příklad, jak vnímají muziku a jak jsou opravdu šťastný. Jsou to vnímaví posluchači, ale na naše koncerty chodí samí vnímaví posluchači.

FT: Publikum ve folku je problém. Sekvoj má stálou scénu v Trojické, ale pokud vím příliš nikam nevyráží. Nechcete to změnit?

OD: Dřív jsme vyráželi, jezdili jsme? Můžu ale říct, že jsme dostali, já nevím jestli to je nějaká nemoc, nebo co, ale nějak se nám všechny festivaly slily v jeden obraz. Říkali jsme : ještě tam budou cukrový vaty a kolotoče. Pavel začal zušlechťovat svou zahrádku, skalku, chvíli byl jinde a já taky a tak jsme si dali takovou pauzičku. Teď jsme si ale vzhledem k těm pětadvaceti rokům řekli, že bychom se na příští festivaly měli jet podívat. Vlastně začneme nanovo, protože publikum se měnilo. Když to tak vezmu, jestli jsme nebyli pět let na festivalech, tak je to vlastně jedna generace.

PH: Je to dýl než pět let, vono to běží, když pominu sem tam nějaký festival. Jen bych chtěl upřesnit, že naše pauza neznamenalala, že bychom přestali hrát. Kapela hraje celou tu dobu, kterou uvádíme. Nebyla žádná mezera, akorát se dá říct, že jsme se trochu stáhli z festivalových pódíí, svoje pravidelné koncerty každé třetí úterý v měsíci jsme ale dělali stále. Kapela Sekvoj dělá svoje pořady od prvního roku svého vzniku, tehdy jsme je dělali v Tesle Karlín. Akorát se sály mezitím trošku změnily a v Trojický jsme minimálně deset let, ale možná i dýl.

Olda Dolejš: Na naše koncerty chodí samí vnímaví poslucháci

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 03 Říjen 2005 04:00

FT: Hlavními autory repertoáru Sekvoje jste vy dva, ale vidím, že tady sedí Jarda Řehoř. Můžete říct něco o ostatních autorech, včetně přítomného Jardy?

OD: Jarda Řehoř, nevím jestli ho budou ostatní znát, ale je textař známé písničky Kapkami si děšť?. Jarda se usmívá? Jarda? jednou se zjevil a už se od nás nevodlepil a jsem hrozně rád, že nás má rád a my jeho.

PH: Máme se všichni rádi a Jardu nejradši? (smích)

FT: Kromě Jardy se rýsují jiní autoři? Hrajete třeba jednu píseň od Luboše Javůrka?

OD: Vod Luboše nehrajeme nic?

PH: Jedná se o písničku Dopis a panuje omyl, že hudbu složil Luboš. Ale text, který složil Milan Jablonský, jsme dostali a udělali na něj muziku. Hrajeme to hrozně dlouho?

FT: Luboš jí zpíval bez komentáře letos v Telči?

PH: My jsme byli překvapení, protože ji dal Luboš na svou poslední desku, ale je fakt, že my ten text hrajeme už hodně dlouho. Myslím, že Dopis je nahraný na našem CD Tiché přátelství.

FT: Nechcete Milana Jablonského přemluvit na další texty?

PH: Měli jsme dobu, kdy jsme s Milanem hodně spolupracovali. Potom jsme se tak nějak pozvolna vytratili, už jsme se tolik nevidali a nějak to najednou přestalo? Začali jsme sami tvořit, objevili se i jiní textaři, prostě to život semlel.

Olda Dolejš: Na naše koncerty chodí samí vnímaví posluchaci

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 03 Říjen 2005 04:00

FT: Tak moc díky a hodně štěstí do dalšího čtvrtstoletí.

P.S. Koncert byl skvělý a měl nezaměnitelný zvuk kapely. Jako přídavek zazpíval Jarda Řehoř svou nádhernou píseň Nouzová kolonie. Takže lidi, chodte na Sekvoj, stojí to zato.